

[Gede.]

geringen jo altid fremover kunne hævde, at forslaget faktisk dæmpede prisudviklingen, for man kan jo ikke sammenligne med, hvad der ellers ville være sket. Det bliver altså først og fremmest en trossag.

Den løndæmpende virkning er efter fremskridtspartiets mening minimal. Der er heldigvis stadig væk fuld beskæftigelse. Man har, man kan vist godt sige malet fanden på væggen med den dér oliekrise. Alligevel kan jeg ikke tilbageholde et lille hjertesuk, for det forekommer mig, at der foreligger en højst ubehagelig situation. For godt et års tid siden kom vi ind i fællesmarkedet, og siden da og indtil oliekrisen satte ind, er der sket en forbedring af Danmarks bytteforhold over for udlandet med vel nogenlunde det samme som den forringelse af bytteforholdet, der nu finder sted som følge af stigende oliepriser. Men hvad er der sket i mellemtiden? En socialdemokratisk-SF-regering har soldet arven op, om jeg så må sige, hvorefter der minsandten kommer en venstre-regering og bogstavelig talt skal til at socialisere Danmark for at forsøge på at reparere på de skader, der er sket.

Den stigning, der er sket i oliepriserne, forringer vores bytteforhold, og hvad indebærer det? Ja, det indebærer, at vi skal eksportere en lille bitte, bitte smule mere for at kunne importere de samme varer. Hvad må midlet være mod det? Det må være at producere nogle flere varer til eksport. Hvordan skaffer man større produktion til eksport? En af måderne kunne jo f.eks. være, at man forøgede produktionen. Man kunne selvfølgelig også, og det er efterhånden blevet en kedelig tradition i folketinget, gå ind for at skære befolkningens forbrug ned.

Vi mener, at den effektive kur imod den situation, vi er i med et stigende betalingsbalanceunderskud og med, kan vi sige, måske en vis frygt for, at beskæftigelsen kan komme i fare noget senere på året, havde været at give ikke alene erhvervslivet, men alle, sådanne skattelempelser, at det igen kunne betale sig at producere, så man altså gjorde erhvervslivet interesseret i at producere, og samtidig gennemføre sådanne besparelser, at der blev frigjort arbejdskraft til brug for dette erhvervsliv. Men den kur bruger man ikke, heller ikke i Danmarks liberale parti.

Vi mener altså, at løndæmpningen vil være minimal. I masser af tilfælde vil der nok tværtimod ske det, at lige så snart der er kommet tilskud fra ham staten, som de siger nogle steder, så vil lønmodtagerne stille med fremstrakt hånd og sige: nu skal vi lige have vores part. Det er da også den eneste naturlige reaktion, når man har fuld beskæftigelse. Hertil siger man: ja men til efteråret kan beskæftigelsen komme i fare. Ja, og for at gøre det hele fuldkomment, vil man, så vidt jeg kan dømme efter aviserne — jeg undskylder over for hr. Per Hækkerup, hvis aviserne har skrevet noget forkert — til efteråret, hvor beskæftigelsen muligvis kunne komme i fare, indføre bunden opsparing. Nu er der vist endnu aldrig nogen, der har hævdet, at bunden opsparing skulle være en beskæftigelsesfremmende foranstaltning, men jeg venter at høre nærmere om det. Jeg vil virkelig meget gerne belæres. Så vidt jeg ved, må bunden opsparing virke lige modsat.

Dertil kommer der noget andet morsomt: denne bundne opsparing skal man tilsyneladende begynde at betale til efteråret . . .

**Formanden:**

De 10 minutter er gået.

**Gede (FP):**

Kort og godt for at slutte af skal jeg sige, at det, der er sket her, er noget ganske pudsigt, nemlig at socialdemokratiet med venstres hjælp — for at citere en radikal avis — har spændt inflationen for socialiseringens vogn. Hvem der trækker vognen, og hvem der sidder på bukken, det vil tiden vise.

**Christoffersen(V):**

Et af de mest afgørende problemer, som vi har behandlet her i folketinget efter valget og også i folketingets politisk-økonomiske udvalg, har jo været omkostningsstigningerne, som vil blive et resultat af de meget stærke forøgelser af pengeindkomsterne, som tager deres begyndelse 1. marts.

Problemet blev understreget af regeringen, allerede da den fremlagde sin kriseplan i begyndelsen af januar måned. Jeg tror, man må sige, at både den offentlige debat, der har været ført, og det udvalgsarbejde, som vi indtil nu er kommet igennem, har vist, at der er et stort flertal her i salen, som